

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7926200304
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pajtášová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2026:7926200304.1

Uznesenie

Okresný súd Trebišov v právnej veci navrhovateľov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., 2. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D., právne zast.: JUDr. Jana Juchová, advokátska kancelária so sídlom Svätoplukova 16791/28, 821 08 Bratislava proti odporcovi: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom by uložil odporcovi povinnosť, aby sa nepribližoval k navrhovateľom v 1. a v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy, z a m i e t a.

II. Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom by uložil odporcovi povinnosť, aby navrhovateľku v 1. rade nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, z a m i e t a.

III. Odporcovi proti navrhovateľom v 1. a v 2. rade n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka v 1. rade dňa 03.02.2026 podala na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g), h) zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým navrhla, aby súd odporcovi uložil povinnosť aby sa nepribližoval k navrhovateľom v 1. a v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy. Zároveň aby súd uložil povinnosť odporcovi nekontaktovať navrhovateľku v 1. rade písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Žiadala aby im ako navrhovateľom bol priznaný nárok na náhradu trov konania.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že odporca nie je v rodnom liste navrhovateľa v 2. rade uvedený ako otec. Medzi odporcom a navrhovateľom v 2. rade nikdy nevznikol citový vzťah. Odporca o navrhovateľa v 2. rade nejaví záujem, nepodieľa sa na jeho výchove ani starostlivosti. Navrhovateľ v 2. rade má z odporcu strach. Správanie odporcu je dlhodobo zamerané výlučne na navrhovateľku v 1. rade. Odporca navrhovateľku v 1. rade systematicky vyhľadáva, sleduje a prenasleduje vždy po tom, ako je prepustený z ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Počas období, keď sa nachádza na slobode, navrhovateľku opakovane prenasleduje, kontaktuje a obťažuje početnými správami a pokusmi o osobný kontakt, čím u nej vyvoláva dlhodobý strach a pocit ohrozenia. Odporca sa v minulosti viackrát dopustil fyzického napadnutia navrhovateľky v 1. rade. A to aj v čase, keď bola navrhovateľka v 1. rade v 4. mesiaci tehotenstva. Za tento skutok bol odporca právoplatne odsúdený. Začiatkom decembra 2025 bol odporca prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom od tohto momentu opätovne začal navrhovateľov v 1. a v 2. rade vyhľadávať, prenasledovať a svojím správaním u nich vyvolávať dôvodnú obavu o ich život a zdravie. Navrhovatelia v 1. a v 2. rade z dôvodnej obavy o svoj život a zdravie zdvorilo žiadajú súd o urýchlené poskytnutie ochrany. Navrhovateľka v 1. rade

je zároveň klientkou Bezpečného ženského domu - Brána do života, ktoré prvýkrát kontaktovala dňa 24. 11. 2025 z dôvodu obáv o jej bezpečnosť ako aj bezpečnosť navrhovateľa v 2. rade. Tieto obavy súviseli s plánovaným prepustením odporcu z ústavu na výkon trestu v decembri roku 2025 a boli dôvodné, pretože odporca opätovne prenasleduje navrhovateľov v 1. a v 2. rade. Navrhovatelia v 1. a v 2. rade nežijú s odporcom v spoločnej domácnosti. Odporca značnú časť svojho života „trávi“ v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody. V čase, kedy nevykonáva trest odňatia slobody sa sústreďuje na navrhovateľov. Je užívateľom omamných a psychotropných látok a nadmerne požíva alkoholické nápoje. Po prepustení z ústavu na výkon trestu odporca navrhovateľov vždy vyhľadá a zdržiava sa v jej blízkosti. Koná tak napriek tomu, že má vedomosť o tom, že si to nepraje. Odporca prenasleduje navrhovateľov na všetkých miestach kde sa pohybujú (v práci, pred bytom, v ktorom žijú, ale napríklad aj cestou do škôlky). Navrhovateľ v 2. rade dôsledkom takéhoto správania odporcu má strach vychádzať z domu. Bojí sa, že stretnú odporcu. Čo sa aj pravidelne deje. V minulosti navrhovateľka prijala odporcu späť iba raz – po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody za útok na navrhovateľku v 1. rade počas jej tehotenstva; v tom čase mal syn približne jeden rok. Spočiatku bol milý, neskôr ju verbálne aj fyzicky napádal. Útoky zo strany odporcu voči navrhovateľke v 1. rade zahŕňali najmä vulgárne urážky, psychické zastrašovanie, vyhrážanie ublížením na zdraví a fyzické tresty. Skutočnosť, že odporca navrhovateľov v 1. a v 2. rade systematicky a dlhodobo udržiava v stave obáv o svoj život, zdravie opakovanými vyhrážkami, vydieraním, zastrašovaním, prenasledovaním a niekedy aj fyzickými útokmi navrhovatelia v 1. a v 2. rade osvedčujú súdu čestnými prehláseniami dcér navrhovateľky v 1. rade, ktoré boli často svedkami takých útokov zo strany odporcu. V súvislosti s jednotlivými útokmi odporcu na navrhovateľku bola často privolaná aj policajná hliadka. Navrhovateľka však aktuálne nedisponuje žiadnym zo záznamov. Agresivita odporcu eskalovala až do ohrozenia života a zdravia navrhovateľky v 1. rade, ktorá bola v danom čase vo štvrtom mesiaci tehotenstva s budúcim dieťaťom navrhovateľky v 1. rade a odporcu. Odporca sa navrhovateľke v 1. rade vyhrážal, pričom tieto vyhrážky smerovali voči navrhovateľovi v 2. rade (v danom čase budúcemu dieťaťu navrhovateľky v 1. rade a odporcu). Odporca sa navrhovateľke v 1. rade vyhrážal, že budúce dieťa navrhovateľky jej vykopne z brucha. V danom čase bol odporca pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Za tento skutok bol odporca právoplatne odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II, spis. zn. 1T/17/2020. Navrhovateľka v 1. rade disponuje len výňatkou z dotknutého rozhodnutia. Preto zdvorilo žiada súd, aby dotknuté rozhodnutie zabezpečil do tohto konania, v prípade, ak to považuje za potrebné. Odporca vykonával aj trest odňatia slobody v Rakúskej republike. Z ústavu na výkon trestu odňatia slobody z Rakúskej republiky bol prepustený začiatkom decembra 2025. Od tohto momentu odporca vyhľadal navrhovateľov v 1. a v 2. rade a zdržiava sa v ich prítomnosti. Navrhovatelia v 1. a v 2. rade v danom čase (začiatkom decembra 2025) bývali v ubytovni Hastex, Stará Vajnorská, 4, Bratislava. O ubytovaní nedisponuje navrhovateľka v 1. rade žiadnym dôkazom. Odporca chodil za navrhovateľmi v 1. a v 2. rade od 06. 12. 2025 každý večer. Najskôr „priateľsky“ klopal na dvere, aby ho pustili dnu. Následne ak odmietli, odporca ich začal urážať, búchal a kopal do dverí. Toto búšenie a kopanie do dverí, niekedy trvalo aj celú noc. Navrhovateľka v 1. a v 2. rade viackrát privolať aj policajnú hliadku. Žiadnym zo záznamov však nedisponuje. Zdvorilo žiada súd, aby takýto dôkaz zabezpečil, ak to považuje za potrebné. Ráno, ak navrhovatelia v 1. a v 2. rade vyšli z ubytovne, odporca tam na nich čakal. Prenasledoval ich cestou do škôlky, išiel za nimi a vulgárne im nadával. Navrhovateľku v 1. rade vyčkáva pred jej zamestnaním a následne sa presúva pred škôlku, ktorú navštevuje navrhovateľ v 2. rade. V nadmernej intenzite telefonicky kontaktuje navrhovateľku. Píše jej aj SMS správy, v ktorých je v rámci jeho vyjadrovaní však zdržanlivejší, nakoľko už bol právoplatne odsúdený za nebezpečné vyhrážanie sa voči navrhovateľke v 1. rade. Intenzita nátlakového konania zo strany odporcu voči navrhovateľom v 1. a v 2. rade sa zvyšuje. Pretože navrhovateľka v 1. rade mala dôvodné obavy, že po prepustení ich odporca bude opätovne vyhľadávať, prenasledovať a ohrozovať ich život a zdravie, kontaktovala BŽD - Brána do života, ktoré navrhovateľom v 1. a v 2. rade aktuálne poskytuje ubytovanie a psychologické poradenstvo. Zároveň sa v dotknutých priestoroch cíti bezpečnejšie, nakoľko sú monitorované kamerovými systémami. V dotknutom zariadení sú navrhovatelia ubytovaní od 07. 01. 2026. Navrhovateľka v 1. rade si uvedomuje, že aktuálne disponuje len obmedzeným množstvom dôkazov o prenasledovaní odporcom. Pre nariadenie neodkladného opatrenia však podľa súdnej praxe postačuje, ak navrhovateľ osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov. Navrhovateľka v 1. rade súdu preukázala, že odporca bol právoplatne odsúdený za násilný trestný čin voči navrhovateľke v 1. rade. Fyzické a psychické násilie zo strany odporcu navrhovateľka v 1. rade zároveň preukázala súdu aj čestnými vyhláseniami dcér, ktoré boli svedkami takéhoto konania odporcu. Navrhovateľka tiež preukázala, že odporca ju, ako aj navrhovateľa v 2. rade, aktuálne vyhľadáva a kontaktuje. Uvedené dôkazy vytvárajú pravdepodobný obraz situácie o tom, že

skutkový stav prezentovaný navrhovateľkou možno mať za osvedčený. Kým bol odporca v ústave na výkon trestu navrhovateľa v 1. a v 2. rade nepociťovali priame ohrozenie a boli v bezpečí. Situácia sa však zmenila v decembri 2025, kedy bol odporca prepustený na slobodu, pričom priame ohrozenie je tam bezprostredne dané, pretože vyhľadal navrhovateľov v a kontaktuje a prenasleduje navrhovateľov, a to až tak, že sa pred ním musia skrývať v zariadení, ktoré je monitorované kamerovými systémami. Po skončení výkonu trestu odňatia slobody odporcu sa navrhovateľa aktuálne dôvodne boja o svoj život a zdravie. V zmysle rozhodovacej praxe súdov je možné nariadiť neodkladné opatrenie vždy, keď je potrebné bezodkladne upraviť pomery a poskytnúť včasnú ochranu ohrozenému právu. O takýto prípad ide aj v situácii, ak je v bezprostrednej budúcnosti očakávané prepustenie páchatel'a z ústavu na výkon trestu odňatia slobody (alebo aj bezprostredne po jeho prepustení, ak páchatel', resp. odporca ohrozuje integritu navrhovateľa). V takýchto prípadoch nie je vhodné čakať, až páchatel', resp. odporca znovu zaútočí (primerane porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 30. 1. 2020 spis. zn. 6Co/124/2020). Potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami je preto daná predovšetkým právoplatným odsúdením odporcu za násilný trestný čin voči navrhovateľke v 1. rade a skutočnosť, že navrhovateľov v 1. a v 2. rade po prepustení z ústavu na výkon trestu odňatia slobody opätovne vyhľadáva. Konflikty medzi stranami sa nestále stupňujú. Odporca sa stále zdržiava v prítomnosti navrhovateľov. Opätovne od začiatku decembra 2025 (ako bol prepustený z ústavu na výkon trestu) systematicky navrhovateľov v 1. a v 2. rade udržuje v stave obáv o svoj život, zdravie opakovanými vyhrážkami, vydieraním, zastrášaním, telefonickými kontaktovaním a prenasledovaním. Pokiaľ ide o dôkaz, že osobná integrita žalobcov nesie znaky násilia, navrhovateľa v 1. a v 2. rade v celom rozsahu odkazujú súd na správu o spolupráci z 19. 12. 2025 s Občianskym združením Brána do života, z ktorej vyplýva, že im je okrem iného poskytované aj psychologické poradenstvo. Navrhovateľa sú z tohto správania odporcu v stave psychického vyčerpania, pretože ich život je neustále sprevádzaný strachom. Je preto dôležité minimalizovať kontakt strán. Správanie odporcu má vysokú mieru agresivity. Ide o systematické násilie voči navrhovateľom, ktoré pretrváva už niekoľko rokov, aj dôsledkom užívania omamných a psychotropných látok a alkoholických nápojov odporcom. Navrhovateľa preto osvedčili súd možné ohrozenie ich telesnej alebo duševnej integrity odporcom. Vzhľadom na opísané skutkové okolnosti je potreba úpravy pomerov strán zároveň aj naliehavá. Vzhľadom na opísané okolnosti veci, najmä násilné správanie odporcu voči navrhovateľom, je navrhované neodkladné opatrenie primerané. Právo navrhovateľov na ochranu života a zdravia, ktoré je odporcom ohrozované, má absolútnu povahu. Navrhovateľka v 1. rade k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila listinné dôkazy: Svedecké čestné prehlásenie H. I., Čestné prehlásenie I. G., Čestné prehlásenie A. B., časť trestného rozhodnutia od deviatej strany pod sp. zn. 1T/17/2020 zo dňa 16.12.2020, fotokópie výpisu hovorov zo súkromného čísla, fotokópiu výpisu hovorov z telefónneho č.: XXXXXXXXXXXXX, fotokópiu hovorov z telefónneho čísla: XXXXXXXXXXXXX, s označením: „Smrad“, fotokópiu „SMS“ z telefónneho čísla označeného ako smrad, fotokópiu „SMS“ z telefónneho čísla označeného ako Hnus - netvor, fotokópiu „SMS“ z telefónneho čísla označeného ako smrad, fotokópiu „SMS“ z telefónneho čísla označeného ako smrad, fotokópiu správy o spolupráci s klientkou A. B., od Brány do života zo dňa 19.12.2025, Rodný list navrhovateľa v 1. rade.

3. Z listinného dôkazu na č.l. 14, označeného ako „ Svedecké čestné prehlásenie“, vyplýva, že dcéra navrhovateľky v 1. rade H. I., narodená 4. 10. 2003, uviedla, že bola opakovane priamym svedkom fyzického aj psychického ubližovania odporcovi voči jej matke – navrhovateľke v 1. rade. Svedkyňa v čestnom prehlásení opisuje konkrétne situácie, pri ktorých mala byť navrhovateľka v 1. rade odporcom fyzicky napádaná, a to aj opakovane, v rôznych časových obdobiach, vrátane nočných hodín a na verejných miestach. Podľa vyjadrenia svedkyne mal odporca navrhovateľke v 1. rade nadávať vulgárnymi výrazmi, vyhrážať sa jej zabitím a používať voči nej ďalšie urážlivé a zastráajúce verbálne prejavy. Zo svedeckého prehlásenia ďalej vyplýva, že v niektorých prípadoch mala byť na miesto privolaná polícia, ktorá odporcu z bytu alebo z miesta konfliktu vyviedla s cieľom zabrániť ďalšiemu napádaniu navrhovateľky. Svedkyňa zároveň uvádza, že tieto udalosti neboli ojedinelé, ale mali sa opakovať viackrát v priebehu času. Podľa jej vyjadrenia sa mala opakovane dozvedieť o fyzickom napadnutí navrhovateľky aj dodatočne, a to po tom, ako si všimla zmeny v jej správaní alebo zdravotnom stave. Svedkyňa v závere čestného prehlásenia vyhlasuje, že všetky uvedené skutočnosti sú podľa jej vedomia pravdivé, vychádzajú z jej osobných skúseností a svedeckých pozorovaní a že si je vedomá právnych následkov nepravdivého čestného prehlásenia.

4. Z listinného dôkazu na č.l. 15, označeného ako „Čestné prehlásenie“ vyplýva, že dcéra navrhovateľky v 1. rade I. G., narodená XX. X. XXXX, uviedla, že bola opakovane priamym svedkom fyzického

a slovného násillia, ktorého sa mal odporca dopúšťať voči navrhovateľke. Podľa obsahu čestného prehlásenia svedkyňa uvádza, že odporca mal navrhovateľku opakovane biť, vulgárne jej nadávať a vyhrážať sa jej, pričom voči nej používal hrubé a urážlivé výrazy a správal sa agresívne. Svedkyňa v čestnom prehlásení opisuje aj konkrétnu situáciu, pri ktorej mal odporca prísť do domácnosti navrhovateľky s cieľom navštíviť maloleté dieťa. Podľa vyjadrenia svedkyne navrhovateľka umožnila stretnutie v dobrej viere, avšak odporca mal túto situáciu zneužiť, správať sa nevhodne a agresívne, kričať na navrhovateľku a vulgárne jej nadávať, pričom jej mal adresovať aj vyhrážky usmrtením. Zo svedeckého prehlásenia ďalej vyplýva, že takéto situácie sa nemali udiť ojedinele, ale mali sa opakovať viackrát. V závere čestného prehlásenia svedkyňa uvádza, že prehlásenie podáva pravdivo, slobodne a vážne, pričom si je vedomá právnych následkov nepravdivého čestného prehlásenia.

5. Z listinného dôkazu na č.l. 16,17, označeného ako „Čestné prehlásenie“ vyplýva, že navrhovateľka v 1. rade A. B., nar. XX.XX.XXXX prehlásila, že jej bývalý partner, označený ako F. D., ju dlhodobo a opakovane prenasleduje, vyhľadáva a vyhráža sa jej. Tvrdí, že sa u nej zdržiaval najmä v nočných hodinách, stál pred dverami jej bydliska, búchal na dvere a opakovane sa jej vyhrážal. Uvádza, že sa jej mal vyhrážať aj ráno, keď odchádzala so synom do školy, pričom ju mal prenasledovať a verbálne napádať. Navrhovateľka ďalej uvádza, že v dôsledku správania menovaného riešila situáciu aj prostredníctvom Policajného zboru, pričom podľa jej tvrdení sa uvedené správanie opakovalo dlhodobo, približne po dobu piatich rokov. V dôsledku týchto okolností mala navrhovateľka vyhľadať pomoc v krízovom centre, a to z dôvodu obavy o svoju bezpečnosť, ako aj bezpečnosť svojho maloletého syna E.. Navrhovateľka v čestnom prehlásení zároveň uvádza, že jej menovaný mal opakovane zasielať SMS správy, vyhľadávať ju na miestach, kde sa zdržiava, vrátane okolia školy jej maloletého syna, pričom z jeho správania má strach. Z tohto dôvodu žiada o zákaz priblíženia a zákaz kontaktovania. Čestné prehlásenie je datované dňa 29. 1. 2026 v Bratislave a je vlastnoručne podpísané navrhovateľkou.

6. Z listinného dôkazu na č.l. 19,20, výňatok z rozsudku Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/17/2020, zo dňa 16.12.2020 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s ustanoveniami § 139 ods. 1 písm. b) a c) Trestného zákona, a to voči blízkej osobe – poškodenej, ktorá bola v čase skutku tehotná. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa poškodenej opakovane vyhrážal usmrtením, pričom vyhrážky smerovali nielen voči nej, ale aj voči jej v tom čase nenarodenému dieťaťu, pričom tieto vyhrážky boli spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Skutky boli spáchané v dvoch časovo blízkyh útokoch v máji 2020, ktoré súd posúdil ako pokračovací trestný čin. Z vykonaného dokazovania v trestnom konaní súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného zasiahlo do práv poškodenej na osobnú slobodu, telesnú a duševnú integritu a právo na bezpečnosť, pričom osobitne prihliadol na jej postavenie ako blízkej osoby a tehotnej ženy. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a siedmich mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, keďže skutky boli spáchané v súvislosti s užívaním omamných a psychotropných látok.

7. Z listinného dôkazu na č.l. 20, výpis z evidencie telefónnych hovorov z mobilného telefónu navrhovateľky, vyplýva, že v období od 26. decembra do 12. januára bolo na jej telefónne číslo opakovane uskutočnených viacero telefonických hovorov zo súkromného (nezobrazeného) telefónneho čísla, pričom všetky tieto hovory sú v evidencii označené ako automaticky odmietnuté hovory. Z výpisu je zrejmé, že hovory boli uskutočnené v krátkych časových intervaloch, a to opakovane v rovnaké dni, vrátane ranných aj popoludňajších hodín. Listinný dôkaz však neobsahuje identifikáciu volajúceho, z ktorého by bolo možné jednoznačne určiť osobu, ktorá predmetné hovory uskutočnila.

8. Z listinného dôkazu na č. I. 22, záznam o neprijatých telefonických hovoroch vyplýva, že v období od 7. januára do 12. januára boli na jej telefónne číslo opakovane uskutočnené telefonické hovory z konkrétneho telefónneho čísla uvedeného v medzinárodnom formáte, pričom všetky tieto hovory sú v zázname evidované ako odmietnuté alebo automaticky odmietnuté hovory. Zo záznamu vyplýva časová následnosť jednotlivých pokusov o telefonický kontakt, a to v rôznych dňoch a časoch. Predložený dôkaz však neobsahuje žiadne údaje, z ktorých by bolo možné zistiť totožnosť osoby, ktorá predmetné hovory uskutočnila, ani nepreukazuje vzťah uvedeného telefónneho čísla k osobe odporca.

9. Z listinného dôkazu na č.l. 23, výpis z evidencie telefónnych hovorov z mobilného telefónu navrhovateľky, vyplýva, že v dňoch 8. januára a 9. januára boli na jej telefónne číslo opakovane uskutočnené telefonické hovory z telefónneho čísla označeného v telefóne navrhovateľky názvom kontaktu „Smrad“, pričom pri kontakte je uvedené mobilné telefónne číslo v medzinárodnom formáte. Zo záznamu vyplýva, že predmetné hovory sú evidované ako automaticky odmietnuté hovory a boli uskutočnené v krátkych časových odstupoch. Listinný dôkaz zachytáva dátum a čas jednotlivých pokusov o telefonický kontakt, avšak neobsahuje údaje, ktoré by objektívne preukazovali totožnosť osoby, ktorá hovory uskutočnila, ani neosvedčuje, že predmetné telefónne číslo patrí odporcovi.

10. Z listinného dôkazu na č. I. 24, ktorým je snímka obrazovky textovej správy prijatej dňa 9. januára 2026 o 21:04 hod., vyplýva, že na telefónne číslo navrhovateľky bola doručená textová správa z telefónneho čísla označeného v telefóne navrhovateľky názvom kontaktu „Smrad“, pri ktorom je uvedené konkrétne mobilné telefónne číslo. Obsahom predmetnej správy je hodnotiaci a komentujúci text týkajúci sa osoby maloletého dieťaťa navrhovateľky, jeho presunu do inej materskej školy a údajného konania navrhovateľky, pričom správa má charakter subjektívneho vyjadrenia odosielateľa k rodinným a osobným pomerom navrhovateľky. Z obsahu správy nevyplývajú priame vyhrážky, výzvy k násiliu ani explicitné hrozby, pričom listinný dôkaz zároveň neobsahuje údaje, ktoré by objektívne osvedčovali totožnosť osoby odosielateľa, ani jednoznačne nepreukazuje, že predmetná správa bola zaslaná odporcom.

11. Z listinného dôkazu na č.l. 25, ktorým je snímka obrazovky textovej správy označenej dátumom: piatok 5. decembra 2025 vyplýva, že na telefónne číslo navrhovateľky bola doručená textová správa z telefónneho čísla, ktoré je v telefóne označené názvom kontaktu „Hnus Netvor“, pričom pri kontakte je uvedené konkrétne telefónne číslo. Obsahom predmetnej správy je krátka výzva na nadviazanie kontaktu s navrhovateľkou prostredníctvom telefonického hovoru alebo prostredníctvom sociálnych sietí (Facebook, WhatsApp), bez uvedenia dôvodu kontaktovania, bez použitia vyhrážok, nátlaku alebo iných výrazov smerujúcich k ohrozeniu telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky.

12. Z listinného dôkazu na č.l.26, ktorým je snímka obrazovky textovej správy doručenej dňa 01.01.2026 o 14.53 hod, z telefónneho čísla označeného v telefóne navrhovateľky ako kontakt „Smrad“, vyplýva, že odosielateľ adresoval navrhovateľke správu v znení: „Rob si čo chceš. Ja to mám v piči, choď na osadu bývať, tam ti bude lepšie.“ Obsah predmetnej správy je nevhodný a urážlivý, avšak z jej textu nevyplýva žiadna explicitná ani implicitná vyhrážka, neobsahuje hrozbu ublíženia na zdraví, živote ani inom chránenom záujme navrhovateľky alebo jej maloletého syna.

13. Z listinného dôkazu na č.l.27, ktorým je snímka obrazovky textovej správy doručenej dňa 1. januára 2026 o 14:47 hod., z telefónneho čísla označeného v mobilnom zariadení navrhovateľky ako kontakt „Smrad“, vyplýva, že odosielateľ adresoval navrhovateľke správu s obsahom hodnotiacich a moralizujúcich výrokov, v ktorých jej vytyka jej správanie, označuje ho za klamlivé a vyjadruje presvedčenie, že jej konanie sa jej „vráti“. Obsah predmetnej správy je expresívny a urážlivý, avšak neobsahuje žiadnu konkrétnu ani implicitnú vyhrážku, nevyplýva z neho hrozba fyzickým násilím, zásahom do zdravia, života ani iného chráneného záujmu navrhovateľky alebo jej maloletého dieťaťa.

14. Z listinného dôkazu na č.l. 28, 29, Správa občianskeho združenia Brána do života vyplýva, že navrhovateľka A. B., nar. XX. X. XXXX, prvýkrát kontaktovala uvedené zariadenie dňa 24. 11. 2025 z dôvodu obáv o svoju bezpečnosť a bezpečnosť svojho maloletého syna v súvislosti s blížiacim sa prepustením jej bývalého partnera z výkonu trestu odňatia slobody. Navrhovateľka uviedla, že má dôvodné obavy z opätovného vyhľadávania, prenasledovania a možného fyzického napadnutia zo strany bývalého partnera, ktorý ju mal v minulosti počas tehotenstva fyzicky napadnúť a za toto konanie bol právoplatne odsúdený. Zo správy ďalej vyplýva, že po predchádzajúcich prepusteniach bývalého partnera z výkonu trestu ju tento opakovane kontaktoval, vyhľadával a dlhodobo prenasledoval, pričom podľa vyjadrenia navrhovateľky ide o opakujúci sa vzorec správania, keď po každom prepustení z výkonu trestu dochádza k opätovnému vyhľadávaniu zo strany bývalého partnera. Zo správy vyplýva, že koncom decembra 2025 navrhovateľka opätovne kontaktovala zariadenie so žiadosťou o poskytnutie ubytovania, keď uviedla, že po prepustení bývalého partnera z výkonu trestu ju tento opäť vyhľadával a prenasledoval, zdržiaval sa v blízkosti jej ubytovania, opakovane tam prespával a svojím správaním vážne ohrozoval jej bezpečnosť, ako aj bezpečnosť jej maloletého syna. Navrhovateľka uviedla, že v uvedených prípadoch viackrát privolala políciu, pričom bývalý partner sa pred príchodom hliadky z miesta

vzdialil. Zo správy vyplýva, že dňa 29. 12. 2025 bol s navrhovateľkou uskutočnený osobný pohovor a následne bola informovaná o možnosti poskytnutia ubytovania v zariadení po uvoľnení kapacity. Z dôvodu strachu o svoju bezpečnosť sa navrhovateľka dočasne rozhodla zmeniť miesto pobytu a nevracať sa na pôvodnú adresu. Zo správy ďalej vyplýva, že dňa 7. 1. 2026 bola navrhovateľka spolu so svojím maloletým synom ubytovaná v zariadení Brána do života, pričom po ubytovaní aktívne prejavuje záujem o využívanie poskytovaných služieb, najmä psychologické poradenstvo, právne poradenstvo a riešenie zákazu priblíženia voči bývalému partnerovi.

15. O podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konajúci súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 324 ods. 1 CSP a nasl..

16. Súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj s pripojenými listinnými dôkazmi.

17. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa ust. § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

20. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

21. Podľa ust. § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

22. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

23. Podľa ust. § 329 ods. 1 prvá veta CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

24. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. Podľa ust. § 330 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

26. Podľa ust. § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) je vykonateľné jeho vyhlásením, ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

27. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je 1) osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2) osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu

alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3) preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (toto sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania).

28. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce urobiť záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo žalobcu ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zväžiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov, t.j. či ide o zásah primeraný.

29. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex, s. r. o., Bratislava 2010 str. 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvyš pravdepodobné (viď. Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

30. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí teda súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcu odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa dokazovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má povahu osvedčovania. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP.

31. Požiadavky, ktoré sú z hľadiska ústavných aspektov kladené na rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia možno sformulovať do dvoch základných podmienok, a to a) musí mať predovšetkým zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy), b) musí byť vydané príslušným orgánom a nemôžu byť prejavom svojvôle (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy). Tento právny názor, z ktorého vychádzal súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyslovil už vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. IV. ÚS 234/08 aj Ústavný súd SR.

32. Neodkladné opatrenie sa podieľa na realizácii ústavne zaručeného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 46 a následne Ústavy SR. Právo na súdnu ochranu by nebolo komplexné, ak by chýbala možnosť zákonom ustanoveným postupom sa domáhať svojho práva na nestrannom a nezávislom súde v prípadoch, v ktorých je toto právo ohrozené v časovej a vecnej súvislosti vylučujúcej jeho ochranu inak než neodkladným, urgentným zásahom súdu. V takýchto prípadoch súd rozhoduje na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Osvedčenie tvrdených skutočností (osvedčenie nároku) znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Výsledok takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa zo zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako vysoko pravdepodobné. V tomto prípade platí, že je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý žiada dočasnú ochranu, podložil dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Tu nie je na mieste, aby sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, prípadne aby súd vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Taktiež nemožno prehliadnuť, že neodkladné opatrenie súd nariadi len v prípade potreby dočasne upraviť pomery strán alebo v prípade, ak by bola daná obava, že by exekúcia bola ohrozená.

33. Pri nariadení neodkladného opatrenia musia byť vzaté na zreteľ fakticita javu, proporcionalita následku a príčina jeho vzniku. Ďalej je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacich záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv strán konania (napr. nález ÚS

ČR sp. zn. IV. ÚS 89/02). Neodkladným opatrením nemôže dôjsť k nevyváženému zásahu do vzťahov strán alebo tretích osôb.

34. Pred nariadením neodkladného opatrenia tak súd v celkovom kontexte požadovanej ochrany posudzuje, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzenia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

35. V prejednávanej veci je predmetom konania návrh navrhovateľov v 1. a v 2. rade na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g), h) zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Civilný sporový poriadok, ktorým sa domáha, aby súd odporcovi uložil povinnosť aby sa nepribližoval k navrhovateľom v 1. a v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy. Zároveň aby súd uložil povinnosť odporcovi nekontaktovať navrhovateľku v 1. rade písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami. Tretím výrokom navrhovateľka žiadala, aby súd poučil odporcu, že môže ako žalobca podať voči navrhovateľke ako žalovanej žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Štvrtým výrokom navrhla, aby jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

36. Súd na základe skutočností tvrdených navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu o tomto návrhu neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

37. Podľa citovaného ustanovenia možno neodkladné opatrenie nariadiť len vtedy, ak je osvedčená dôvodná a bezprostredná obava z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky alebo osoby jej blízkej, pričom takáto obava musí byť preukázateľne spojená s konkrétnou osobou odporcu a musí existovať v čase rozhodovania súdu.

38. V prejednávanej veci však súd konštatuje, že z predložených listinných dôkazov nebolo možné osvedčiť, že skutky a správanie, ktoré navrhovateľka popisuje, sú vykonávané práve odporcom v tomto konaní. Z výpisov telefonických hovorov a SMS komunikácie nie je zrejmé, kto je ich odosielateľom, resp. volajúcim, keďže predložené listiny neobsahujú žiadnu identifikáciu osoby, ktorá by umožňovala ich jednoznačné priradenie odporcovi. Samotné tvrdenie navrhovateľky o tom, že ide o telefónne číslo odporcu, bez ďalšieho osvedčenia nepostačuje. Rovnako ani z predloženého trestného rozsudku nevyplýva jednoznačné stotožnenie osoby odsúdeného s odporcom v tomto konaní, keďže navrhovateľka predložila len neúplnú časť rozsudku, z ktorej nie je možné overiť totožnosť odsúdenej osoby ani jej vzťah k účastníkom tohto konania.

39. Súd zároveň poukazuje na to, že navrhovateľka neosvedčila existenciu bezprostrednej alebo aktuálnej hrozby zo strany odporcu v čase rozhodovania súdu. Z jej vlastných tvrdení vyplýva, že odporca sa v rozhodnom období prevažne nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, pričom navrhovateľka neosvedčila, že by po jeho prepustení došlo ku konkrétnemu, časovo a miestne určitému incidentu, ktorý by zakladal potrebu okamžitého zásahu súdu. Samotná všeobecná obava z možného budúceho správania odporcu, založená na jeho minulom konaní, bez osvedčenia konkrétnych a aktuálnych okolností, nepostačuje na nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie predstavuje výnimočný zásah do právnej sféry odporcu a nemožno ho nariadiť preventívne alebo na základe domnienok. Navrhovateľka však neosvedčila, že by bez nariadenia neodkladného opatrenia hrozila bezprostredná ujma, ktorú by nebolo možné riešiť prostredníctvom iných právnych prostriedkov.

40. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že odporca sa v čase rozhodovania súdu nachádza na slobode. Ani táto okolnosť však sama osebe nepostačuje na záver o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) Civilného sporového poriadku.

Skutočnosť, že odporca je na slobode, musí byť v konaní o neodkladnom opatrení sprevádzaná osvedčením konkrétneho, aktuálneho a bezprostredného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky alebo osoby jej blízkej. Takéto ohrozenie však navrhovateľka v prejednávanej veci neosvedčila. Z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by odporca po svojom prepustení na slobodu uskutočnil voči navrhovateľke konkrétny útok, vyhrážanie, priblíženie sa alebo iné konanie, ktoré by bolo možné časovo a miestne presne určiť a ktoré by zakladalo potrebu okamžitého zásahu súdu. Súd zároveň konštatuje, že hoci je odporca na slobode, navrhovateľka nepodala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bezprostredne po jeho prepustení, resp. neosvedčila, že by v období jeho pobytu na slobode došlo k eskalácii správania odporcu, ktorá by odôvodňovala naliehavý a výnimočný zásah do jeho právnej sféry.

41. Samotná existencia obáv navrhovateľky, založených na predchádzajúcom správaní odporcu v minulosti, bez osvedčenia konkrétnych a aktuálnych skutkových okolností po jeho prepustení na slobodu, nemôže viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktoré má povahu mimoriadneho procesného inštitútu. Neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako preventívny nástroj na vylúčenie hypotetickej možnosti budúceho protiprávneho konania, ale výlučne na odvrátenie bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá je v čase rozhodovania súdu hodnoverne osvedčená.

42. Súd zároveň konštatuje, že v prejednávanej veci absentuje akékoľvek relevantné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo iný objektívny listinný dôkaz, ktorý by potvrdzoval tvrdenia navrhovateľky o aktuálnom protiprávnom konaní odporcu voči jej osobe po jeho prepustení na slobodu. Navrhovateľka k návrhu nepredložila žiadne rozhodnutie Policajného zboru, súdu ani iného príslušného orgánu, z ktorého by vyplývalo, že by odporca v rozhodnom období porušil právne povinnosti, dopustil sa priestupku alebo trestného činu, prípadne že by voči nemu boli prijaté akékoľvek opatrenia z dôvodu ohrozovania navrhovateľky alebo jej maloletého syna. Predložené listinné dôkazy majú prevažne povahu čestných vyhlásení a záznamov komunikácie, ktoré vychádzajú výlučne z tvrdení navrhovateľky, prípadne osôb jej blízkych, pričom tieto tvrdenia neboli podporené žiadnym objektívnym a nezávislým podkladom, ktorý by umožňoval ich overenie alebo ich spojenie s konkrétnym konaním odporcu. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ani v konaní o neodkladnom opatrení nemožno vychádzať výlučne zo subjektívnych obáv navrhovateľky, pokiaľ tieto zostávajú v rovine neosvedčených tvrdení a nie sú podložené relevantnými a hodnovernými listinnými dôkazmi, ktoré by preukazovali existenciu bezprostrednej a aktuálnej hrozby.

43. Za tejto dôkaznej situácie zostali tvrdenia navrhovateľky o správaní odporcu v rozhodujúcom období v nepreukázanej rovine, a to bez možnosti ich objektívneho overenia, čo samo osebe bráni nariadeniu neodkladného opatrenia ako výnimočného procesného zásahu.

44. Súd sa zároveň zaoberal vyjadrením navrhovateľky, resp. jej právnej zástupkyne, podľa ktorého mal súd v prípade potreby sám vyžiadať ďalšie listinné dôkazy, najmä z iných konaní alebo od iných orgánov verejnej moci. K tomu súd uvádza, že konanie o neodkladnom opatrení je konaním iniciovaným návrhom účastníka, v ktorom dôkazné bremeno v rozsahu potrebnom na osvedčenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia znáša navrhovateľ. Súd v tomto type konania nie je povinný ani oprávnený nahrádzať dôkaznú iniciatívu navrhovateľky a obstarávať dôkazy, ktoré táto sama nepredložila. Povinnosťou navrhovateľky je predložiť také listinné dôkazy, ktoré sú spôsobilé osvedčiť existenciu bezprostrednej a aktuálnej hrozby v čase rozhodovania súdu. Ak navrhovateľka navrhuje, aby si súd vyžiadal ďalšie dôkazy, ide o postup, ktorý presahuje rámec konania o neodkladnom opatrení a ktorý nie je zlučiteľný s jeho účelom, ktorým je rýchla a bezodkladná ochrana v prípadoch, kde sú rozhodujúce skutočnosti už v čase podania návrhu aspoň osvedčené. Súd zároveň poukazuje na to, že v konaní o neodkladnom opatrení rozhoduje spravdla v krátkej zákonnej lehote, pričom vyžadovanie ďalších listinných dôkazov z iných konaní alebo od iných orgánov by bolo v rozpore s povahou tohto konania a nemôže ísť na ťarchu odporcu ani viesť k suplovaniu dôkaznej povinnosti navrhovateľky. Za tejto situácie súd vychádzal výlučne z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou a pri ich hodnotení dospel k záveru, že tieto neosvedčujú splnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia.

45. Navrhovateľka sa výrokom I a II domáhala, aby súd uložil odporcovi nepribližovať sa k osobe navrhovateľov v 1. a v 2. rade na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov s výnimkou súdnych konaní, trestných konaní alebo iných konaní pred orgánmi verejnej správy.

46. Súd na základe skutočností tvrdených navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP dospel k záveru, že v čase rozhodovania súdu o tomto návrhu neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

47. Z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by odporca v rozhodnom období voči navrhovateľke alebo navrhovateľovi v druhom rade uskutočnil konkrétne, individualizované a časovo a miestne určité konanie spočívajúce v fyzickom priblížení sa, prenasledovaní, vyhrážaní sa alebo inom správaní, ktoré by objektívne zakladalo dôvodnú obavu z bezprostredného ohrozenia ich telesnej alebo duševnej integrity. Predložené dôkazy neosvedčujú žiadny incident, ktorý by bolo možné jednoznačne priradiť odporcovi a ktorý by sa odohral v časovej súvislosti s podaním návrhu.

48. Výpisy telefonických hovorov a textových správ neumožňujú jednoznačne identifikovať odporcu ako ich pôvodcu a zároveň z ich obsahu nevyplývajú vyhrážky ani prejavy násilia v takej intenzite, ktoré by samy osebe odôvodňovali uloženie zákazu priblíženia ako mimoriadneho zásahu do právnej sféry odporcu. Samotná existencia nevhodnej alebo konfliktného charakteru pôsobiacej komunikácie bez osvedčenia bezprostrednej hrozby nemôže viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia.

49. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že hoci je odporca v čase rozhodovania na slobode, navrhovateľka neosvedčila, že by po jeho prepustení došlo k reálnemu stupňovaniu alebo eskalácii správania odporcu, ktoré by si vyžadovalo okamžitý zásah súdu. Neodkladné opatrenie nemôže slúžiť ako preventívny nástroj založený na hypotetických obavách z možného budúceho konania, ale výlučne na odvrátenie bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá je v čase rozhodovania hodnoverne osvedčená.

50. Vo vzťahu k navrhovateľovi v druhom rade súd osobitne zdôrazňuje, že neboli osvedčené žiadne konkrétne skutky odporcu smerujúce priamo voči jeho osobe. Tvrdenia navrhovateľky v tejto časti zostali v rovine všeobecných a sprostredkovaných obáv, bez väzby na konkrétne, aktuálne a individualizované konanie odporcu.

51. Za uvedeného skutkového a dôkazného stavu súd dospel k záveru, že správanie odporcu v čase rozhodovania súdu nenaznačuje existenciu takej miery ohrozenia, ktorá by odôvodňovala nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze priblíženia sa k navrhovateľke ani k navrhovateľovi v druhom rade.

52. Súd sa osobitne zaoberal návrhom v časti, v ktorej je ako navrhovateľ v druhom rade označený maloletý. Súd konštatuje, že maloletá osoba nemá procesnú spôsobilosť konať samostatne a v sporovom konaní podľa Civilného sporového poriadku musí byť vždy zastúpená zákonným zástupcom. V prejednávanej veci však maloletý navrhovateľ v návrhu ani v jeho záhlaví nie je výslovne označený ako zastúpený zákonným zástupcom a zo samotného návrhu ani z pripojených listín nevyplýva, že by návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol v jeho mene podaný oprávnenou osobou konajúcou ako jeho zákonný zástupca. Za tejto procesnej situácie súd dospel k záveru, že maloletý nemá v tomto konaní riadne procesné postavenie navrhovateľa, a preto nebolo možné posudzovať splnenie zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku vo vzťahu k jeho osobe.

53. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo všetkých skutkových tvrdení navrhovateľky uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj zo všetkých listinných dôkazov, ktoré boli k návrhu pripojené. Súd jednotlivé dôkazy hodnotil jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti a prihliadol na celý obsah spisu. Žiadny z predložených dôkazov nezostal bez povšimnutia a súd sa s nimi vysporiadal v rozsahu potrebnom pre posúdenie splnenia zákonných podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia.

54. Súd zdôrazňuje, že v konaní o neodkladnom opatrení nejde o vykonávanie úplného dokazovania, ale o posúdenie, či navrhovateľ osvedčil splnenie zákonných podmienok na nariadenie tohto výnimočného procesného inštitútu. Rozsah dokazovania v tomto type konania je limitovaný jeho účelom a časovým rámcom, a preto súd nemôže nahrádzať dôkaznú iniciatívu navrhovateľky ani vykonávať dokazovanie smerujúce k odstráneniu nejasností, ktoré mali byť odstránené už pri podaní návrhu.

55. Pri posudzovaní návrhu súd prihliadol aj na zásadu proporcionality zásahu do práv odporcu. Zákaz priblíženia predstavuje významný zásah do osobnej slobody a pohybu osoby, voči ktorej smeruje, a preto ho možno nariadiť len vtedy, ak je osvedčená bezprostredná potreba takejto ochrany a ak menej invazívne opatrenia nie sú postačujúce. V prejednávanej veci však nebola osvedčená taká intenzita ohrozenia, ktorá by odôvodňovala uloženie tohto mimoriadneho opatrenia.

56. Zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neznamena, že by súd spochybňoval subjektívne obavy navrhovateľky alebo bagatelizoval jej tvrdenia o minulých konfliktoch s odporcom. Rozhodnutie súdu je výsledkom výlučne procesného posúdenia toho, či boli v čase rozhodovania osvedčené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle Civilného sporového poriadku.

57. Súd opätovne zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre nariadenie neodkladného opatrenia je stav v čase rozhodovania súdu. Minulé konanie odporcu, hoci môže byť relevantné v inom konaní, samo o sebe nemôže nahradiť osvedčenie aktuálnej a bezprostrednej hrozby, ktorá by vyžadovala okamžitý zásah súdu. V prejednávanej veci takáto hrozba v čase rozhodovania súdu osvedčená nebola.

58. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych záverov súd dospel k presvedčeniu, že v prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g,h) Civilného sporového poriadku ani vo vzťahu k navrhovateľke, ani vo vzťahu k navrhovateľovi v druhom rade. Keďže navrhovateľka neosvedčila existenciu bezprostrednej a aktuálnej hrozby v čase rozhodovania súdu, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

59. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a nepriznal odporcovi proti navrhovateľom nárok na náhradu trov konania, lebo odporca bol síce v konaní úspešný, avšak žiadne preukázateľné trovy konania mu nevznikli. Uznesenie, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, sa odporcovi podľa §331 ods. 1 CSP ani nedoručuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.